

ΕΝ ΑΝΘΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΑ
ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

1892

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὲς τὴν ἐρμιά, ποῦ ὁ Θάνατος
Ἔχει στὸ νοῦ μου ἀπλώση,
Λουλοῦδι γιὰ τὸ μνήμα σου
Δὲ βλέπω νὰ φυτρώση·
Ἄλλ' ἂν τὸ δάκρυ ὡς πότισμα
Ζητάει γιὰ νάβγη ἐκεῖνο,
Ποτάμι δάκρυα χύνω,
Καὶ πρέπει νὰ φανῆ.

Στὸ φῶς, ποῦ δὲ σὲ χαίρεται,
Ἄς ἐδῶγῃ, ναί, καὶ ἄς πάρῃ
Μία μόνη ἀπ' ὅσαις ἐδειχνες,
Μία μοναχὴ σου χάρῃ·
Θὰ ζήσῃ τότε ἀπείραχτο
Ἄπο φευγάτη φήμῃ,
Ὡς ἡ γλυκειά σου μνήμῃ
Σὲ χίλια στήθια ζῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Μὲς τὴν ἐρμιά, ποῦ ὁ Θάνατος
Ἔχει στὸ νοῦ μου ἀπλώση,
Λουλοῦδι γιὰ τὸ μνήμα σου
Δὲ βλέπω νὰ φυτρώση·
Ἄλλ' ἂν τὸ δάκρυ ὡς πότισμα
Ζητάει γιὰ νάβγη ἐκεῖνο,
Ποτάμι δάκρυα χύνω,
Καὶ πρέπει νὰ φανῆ.

Στὸ φῶς, ποῦ δὲ σὲ χαίρεται,
Ἄς ἔβγη, ναί, καὶ ἄς πάρη
Μία μόνη ἀπ' ὄσαις ἔδειχνες,
Μία μοναχὴ σου χάρη·
Θὰ ζήση τότε ἀπείραχτο
Ἄπο φευγάτη φήμη,
Ὡς ἡ γλυκειὰ σου μνήμη
Σὲ χίλια στίθια ζῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εἶχα τρεῖς χρόνους—μ' ἔφεραν
 Νὰ γύρω ἀγάπης μάτι
 Ὡς ἔν' ἀγγελουδι, ὅπ' ἄραξε
 Στὸ μπτρικὸ κρεβάτι,
 Καὶ μοῦπαν ὅτι, ἀφίνοντας
 Τὰ οὐρανικά του μέρη,
 Μοῦχε στὸν κόσμο φέρη
 Γλυκίσματα πολλά.

Δὲν ἦταν ψέμα· ὡς νᾶσουνε
 Πάντα στὴν ἴδια κλίνη,
 Μία σου πνοὴ δὲν ἔπαψε
 Γλυκάδαις νὰ μοῦ δίνη.
 Πρώτη φορά με πίκρανες
 Τότε ποῦ σ' εἶδα — ὠμμένα! —
 Μὲ χέρια σταυρωμένα,
 Μὲ μάτια σφαλιστά.

Πόσο γενναῖα σὲ προίκισε
 — Καλή σου μάννα — ἡ φύση!
 Κανένας δὲ σὲ γνώρισε
 Χωρὶς νὰ σ' ἀγαπήση.
 Γροικῶντας ὁποῦ σοῦχαμε
 Κερὶ θανάτου ἀνάψη,
 Πικρὰ νὰ μὴ σὲ κλάψη
 Δὲν ἔμεινε κανεῖς.

Τὸ σπῖτι ἐβρόντα ὀλόχαρο,
 Γελοῦσε κάθε βλέμμα,
 Καὶ ἀγόρια, κόραις ἔσερνε
 Τῆς ἀρμονίας τὸ ῥέμα·
 — ὦ σφωρά! — τὰ λούλουδα,
 Ποῦ μάτι δὲν ἐμέτρα,
 Τὰ ἐζήλεψε μία πέτρα
 Στὴν ἡσυχία τῆς γῆς.

Χρόνια πολλά μᾶς χώρισαν,
 Ἄλλὰ νὰ ζοῦμε ἀντάμα
 Ἐνα συχνὸ μᾶς ἔμαθε
 Ἀνταλλαμὲνο γράμμα.
 Τοῦ κάκου τώρα ὁ δύστηχος
 Μέρα καὶ νύχτα γράφω·
 Δὲν ἔχω ἀπὸ τὸν τάφο
 Ἀπόκριση ποτέ.

Ἄς μείνουν, ναί, κατάκλειστοι,
 Βουβοὶ τοῦ χάρου οἱ λίθοι,
 Καί, ὡς πρῶτα μοῦ περιγράφες
 Χώραις, ἀνθρώπους, ἦθη,
 Ὡς πνεῦμα γλυκομίλητο,
 Μὲς ἀπὸ κάποιον ἀστέρι,
 Περιγράψε τὰ μέρη
 Ποῦ ἀπόχτησαν ἐσέ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὴν ἅγια νύχτα πῶφυγες,
 Ἡ τυφλωμένη γνώση
 Δὲν ἐδυνήθη ὀπίσω σου
 Ψηλὰ νὰ με σηκώσει.
 Παντοῦ με φρίκη, ἀνάμεσα
 Στοῦ πόνου τὰ σκοτάδια,
 Θωροῦσα κρῖα σημάδια
 Θανάτου καὶ φθορᾶς.

Τόσο στερνά, ζητῶντας σε,
 Τόσο ἡ καρδιά μου ἐχτύπα
 Ποῦ, στὴν ὀρμὴ τοῦ πόθου της
 Μετανοιωμένος εἶπα:
 Τὸν κόσμο ποῦ σὲ δέχτηκε
 Νᾶχε ὁ Θεὸς χαλάση,
 Θὰ ἠμπόρειε νὰ τὸν πλάση
 Ἡ ἀγάπη μου με μιᾶς.

Στὴ μέση ἀπ' ὅσους ἐκλαψα
 Τότε, ἀκριβέ μου, σ' εἶδα,
 Ὅπου χαιρόσουν, ἔχοντας
 Τὸν οὐρανὸ πατρίδα.
 Ἀλλὰ τὰ χέρια, ὅπ' ἀνοιξα
 Στὸ στῆθος νὰ σὲ κλείσω,
 Γυρίσαν ἄδεια ὀπίσω,
 Κ' εὐρέθηκα στὴ γῆ.

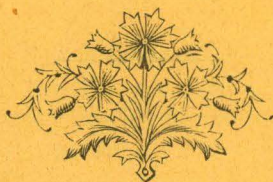

Σὰν ἕνας ὁποῦ κάθεται
 Εἰς τοῦ γιालοῦ τὸ φρύδι,
 Ἄσπρο πανὶ προσμένοντας
 Γιὰ ποθητὸ ταξεῖδι,
 Στὴν ἄκρη ἀπὸ τὰ χρόνια μου
 Κατεβασμένος τώρα,
 Θεορᾶ ποθάω τὴν ὥρα
 Ποῦ θὰ με φέρῃ ἐκεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΗΣ ΤΥΠΟΙΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52. Φ 110018
